

ART

Congrés internacional

Totes les possibilitats de la ceràmica

Menús variats

Coincidint amb el 47è Congrés de l'Acadèmia Internacional de la Ceràmica, que se celebra fins al dia 16 a Barcelona, diverses galeries organitzen exposicions col·lectives. A la capital n'hi ha a Darte, El Torn Barcelona, Dterra Galeria, Rocio Sant Cruz i Beaskoa, entre altres.

Noms famosos

El públic que vulgui endinsar-se en el món de la ceràmica a través d'artistes consagrats pot anar a la galeria Barcel·one (on exposen peces de Picasso i Cocteau, entre altres), al Museu Picasso i a la Fundació J. Llorens Artigas, on es poden veure peces d'ell mateix, Miró i Braque.

Dones ceramistes

Moltes de les exposicions en galeries són de dones ceramistes: Mercè Pla (Ronda Barcelona), Rosa Cortiella i Matilde Grau (Esther Montoriol), Lidia Sevilla, Marlene Vite i Katsue Kusumi (Olivart). Las Cosas de Martínez n'ha fet una exposició col·lectiva: *Fang en femení*.

De Tortosa a la Bisbal

Es poden veure exposicions de ceràmica contemporània arreu del territori, des de Tortosa (Museu de Tortosa) fins a Quart (Museu de la Terrissa). A Corçà, Bisbal Ceram exposa obres de Maria Bofill, Isabel Barbaformosa, Yukiko Murata, Eva López Miguel i Joan Raventós.

Homenatge a Rossell

La galeria barcelonina Àmbit recorda la versatilitat de l'artista Benet Rossell poques setmanes després de la seva mort. La mostra *A quattro mani* inclou una sèrie de peces de la ceramista italiana Paola Masi en què Rossell va intervenir entre l'octubre del 2015 i el juliol del 2016.

El taller de Jordi Aguadé és un espai carregat d'història, per la seva pròpia trajectòria i per les trobades que hi organitzava durant el franquisme. Hi va cada dia per treballar en peces que li prepara el seu fill Pere. FRANCESC MELCION

Jordi Aguadé: el ceramista total, l'artista humil i el mestre generós

El Terracotta Museu de Ceràmica inaugura una retrospectiva de la seva obra

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

El ceramista Jordi Aguadé fa 91 anys dissabte i diumenge rebra un regal molt especial: el Terracotta Museu de Ceràmica de la Bisbal inaugura *Jordi Aguadé: l'obra i l'empremta*, una retrospectiva de la seva obra amb un centenar de peces. A més, també participa a l'exposició que l'Espai Nau U ha obert a Barcelona: *Present i futur de la ceràmica contemporània a Catalunya*. Així i tot, ell no s'encanta, va cada dia al taller i damunt de peces que li prepara el seu fill Pere –que ha continuat l'ofici– pinta flors, fruites i uns peixos que mantenen damunt el fang la lluentor del mar.

“Vaig arribar a la ceràmica per tot de coses casuals”, afirma Aguadé. Quan estudiava a l'Escola Industrial, un dels seus professors el va recomanar per treballar amb Josep Llorens Artigas, que havia fugit de França arran de l'ocupació nazi. Va ser el seu deixeble, un fet que el va portar a col·laborar amb Joan Miró. “L'Artigas em deia que hi anés a l'hora que arribava Miró, i passava tot el dia amb ell. No era broma, jo el vaig veure mirar-se un gerro tot un dia i pensant-se com hi havia d'intervenir”,

recorda el ceramista. Al seu domicili conserva un dibuix i un gravat amb dedicatòries en què Miró li agraeix la seva col·laboració. I té una peça cabdal, que va provocar que Miró s'interessés per la ceràmica: “L'Artigas va fer una sèrie de gerros que va sortir malament, però no els va llençar. Quan Miró els va veure, va quedar aclaparat”, diu Aguadé amb una d'aquestes peces a la mà, que té esmerdes al esmalt i un bony. Més endavant, Artigas i Miró el van convidar a assistir a la inauguració d'una exposició a París. Allà va conèixer el ceramista Tyra Lundgren, que el va portar a treballar a Suècia.

Jordi Aguadé parla de la seva feina amb humilitat, malgrat que amb la seva carrera es pot recórrer més de mig segle de la cultura catalana. “Representa la baula amb la ceràmica del segle passat, que ve d'Artigas, i és el pare de moltíssims ceramistes actuals”, explica Joan Raventós, de l'Associació de Ceramistes de la Bisbal, impulsor i comissari de la mostra al museu de la Bisbal juntament amb el director del centre, Xavier Rocas. A més de les ceràmiques, l'exposició inclou diverses filmacions de converses amb Aguadé, llibretes de notes i mostres de laboratori. “Representa l'ofici, la creativitat, el contacte amb els artistes, la

Origen
“Miró passava un dia mirant un gerro pensant com intervenir-hi”, diu l'artista

Referent
“Aguadé és el pare de molts ceramistes actuals”, assegura el comissari

ceràmica de baixa temperatura, la d'alta temperatura. I va ser un dels pioners que va viatjar al nord d'Europa. Va tornar de Suècia amb unes visions de les vaixelles molt diferents, i tothom el va seguir”, subratlla el comissari.

A més de la ceràmica d'ús i la ceràmica artística, la trajectòria de Jordi Aguadé es completa amb els grans murals ceràmics que va realitzar amb Joan Vila Grau per a edificis com el Col·legi de Metges de Barcelona i les caves Cordoniu dins el grup La Cantonada, fundat l'any 1960 amb Jordi Vilanova, Aureli Bisbe, el mateix Joan Vila Grau i Jordi Bonet. “Erem un decorador, un joier, un arquitecte, un pintor i jo”, recorda Aguadé. “També vam fer una revista, *Qüestions d'art* –afegeix–. Vam treballar molt, i ens vam divertir molt”.

Per a Joan Raventós, Aguadé és un creador que “s'ha mostrat poc” i que ha preferit treballar “des del silenci”. Darrere aquesta discreció hi ha la història humana d'una figura compromesa amb el seu temps: “Protegia gent continuament. Va ajudar Maria del Mar Bonet quan va venir de Mallorca. Ella volia cantar, i si estudiava amb Aguadé, els pares la deixaven anar a Barcelona”, conclou Raventós.